

cudnolandia.pl

Jacek CUDNY

POLNA DUSZA

Tuż po zimie, gdzieś nad rowem,
rośnie wierzba, co na głowie,
ma czuprynę z baż uroczych,
zaplecionych w pęk warkoczy.

Już niedługo, bo po wiośnie,
jej fryzura się rozrośnie
i zasłoni, tak się składa,
też wierzbie, aż pół świata.

Ale wierzba, nie przypadkiem,
lubi wody tafle gładkie.

I stąd latem, będzie co dzień,
zerkać w rów, bo w jego wodzie,
spotka dobrych swych znajomych:
blask księżycy, słonka promyk,
nieba skrawek, chmur okruszek,
aby karmić nimi duszę.